สรรค่าสร้างคน

สรรค่าสร้างคน

◉ *เน้นเนื้อให้เหนือกว่ามาก*
เน้นลากแม้ยากกว่าแล่น
เน้นจริงให้ยิ่งกว่าแค่น
เน้นแก่นให้แน่นกว่ากว้าง

หลักปฏิบัติของชาวอโศก

แสวงหา

งานของชาวอโศก

บุญนิยม

ทฤษฎีงาน

◉ งานตามทฤษฎี ๑๙ ข้อ

๑. มีคนที่ดี

๒. มีงานที่ดี

๓. มีความรู้ความสามารถ

๔. มีเวลาหรือโอกาส

๕. มีทุนที่เหมาะควร

๖. มีสุขภาพ และกำลังที่ดี

๗. มีความขยัน อุตสาหะ บากบั่น

๘. มีหลัก มีระเบียบ มีเป้าหมาย

๙. มีการจัดสรร และจัดโครงการ

๑๐. มีการแบ่งงาน และประสานเนื่องหนุน

๑๑. มีกะจิตกะใจ มีความใส่ใจ
ขวนขวายไม่ดูดาย

๑๒. มีการปรับความเข้าใจกัน
ให้เกิดความสามัคคีอยู่เสมอ

๑๓. มีการขัดเกลา ปฏิบัติละกิเลสเสมอ

๑๔. มีความเห็นดี ยินดี

๑๕. มีความเห็นจริง ซาบซึ้ง เชื่อมั่น

๑๖. มีสติ ปฏิภาณ ปัญญา

๑๗. มีสมาธิ ฌาน อุเบกขา

๑๘. มีความเสียสละแท้

๑๙. มีพลังเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน
(“เอกีภาวะ” ที่มี “วิมุติ”เป็นพลัง)

วันอโศกรำลึก

◉ วันอโศกรำลึก เป็น....

๑. วันส่วนตัว
๒. วันเงียบ
๓. วันอิ่ม
๔. วันเล็ก–วันน้อย
๕. วันอบอุ่น
๖. วันอิสระ
๗. วันสะอาด
๘. วันสูญ
๙. วันให้
๑๐. วันง่ายๆ
๑๑. วันสดชื่น
๑๒. วันรวมแก่น
๑๓. วันจริงใจ
๑๔. วันรัก
๑๕. วันลึก
๑๖. วันกตัญญู
๑๗. วันระลึกถึงพระคุณบรรพชน

บุญญาวุธ

◉ อาวุธอันเป็นบุญของชาวอโศก ๗ ระดับ

๑. อาหารมังสวิรัติ

๒. ตลาดอาริยะ

๓. กสิกรรมไร้สารพิษ

๔. สุขภาพบุญนิยม

๕. การศึกษาบุญนิยม

๖. การสื่อสารบุญนิยม

๗. การเมืองบุญนิยม

โรงบุญฯ ชาวอโศก

◉ โรงบุญมังสวิรัติของชาวอโศก หรือ บุญญาวุธหมายเลข ๑ มีลักษณะดังนี้

๑. แจกอาหารมังสวิรัติเท่านั้น

๒. แจกฟรีไม่มีการซื้อขายใดๆบริเวณ
โรงบุญฯ

๓. ไม่เรี่ยไร ไม่รับบริจาคเงินที่โรงบุญฯ
ยกเว้นบริจาคเป็นพืชผักผลไม้

๔. ผู้ให้พึงไหว้ผู้รับ

งานปีใหม่

◉ งานปีใหม่ของชาวอโศก วัตถุประสงค์เพื่อ...

๑. รักษาประเพณีการบิณฑบาต

๒. ช่วยกันสร้าง“ตลาดอาริยะ”

๓. ฟังสัจจสาระจากปฏิบัติกร

๔. ฝึกตื่นนอนแต่เช้า

๕. คนเราได้มาร่วมสังสรรค์

๖. ช่วยกันทำการงาน

๗. เบิกบานใจและผ่อนคลาย

ตลาดอาริยะ

◉ อุดมการณ์“ตลาดอาริยะ”

๑. กำไรของชีวิตคือ การ“ให้”
การ“เสียสละ”
๒. สินค้าที่ขายต้องขายต่ำกว่าทุน
(ยอมขาดทุนนั่นคือ เสียสละ)
๓. เจตนาให้ผู้ซื้อสินค้าได้แสดงน้ำใจ
เปิดโอกาสให้ผู้อื่น
ซื้ออย่างแบ่งปันไม่โลภ

พาณิชย์บุญนิยม

◉ หลักการของพาณิชย์บุญนิยม

๑. สร้างเครดิตเหนือเครดิต(จ่ายสด งดเชื่อ)
๒. หากต้องยืม ก็เป็นไปอย่างเกื้อ
ไม่มีดอกเบี้ย
๓. มีความซื่อสัตย์ จริงใจ มีน้ำใจ

นโยบายการค้าของชาวอโศก

◉ นโยบายการค้าของชาวอโศก

๑. ขายถูก

๒. ไม่ฉวยโอกาส

๓. ขยัน อุตสาหะ

๔. ประณีต ประหยัด

๕. ซื่อสัตย์ เสียสละ

หลักการตลาดบุญนิยม

◉ หลักการตลาดบุญนิยม

๑. ของดี

๒. ราคาถูก

๓. ซื่อสัตย์

๔. มีน้ำใจ

๕. ขายสดงดเชื่อ (เครดิตเหนือเครดิต)

อุดมการณ์บุญนิยม

◉ อุดมการณ์ ๔ ระดับของบุญนิยม

๑. กำหนดค่าต่ำกว่าราคาตลาด

(ยังเป็นบาปเป็นหนี้โดยธรรม)

๒. กำหนดค่าเท่าทุน

(ไม่เป็นบุญไม่เป็นบาป, เสมอตัว)

๓. กำหนดค่าต่ำกว่าทุน

(เป็นบุญ, ยิ่งต่ำได้มากยิ่งบุญมาก)

๔. ให้ฟรี

(เป็นบุญแน่แท้ เมื่อเต็มใจไม่มีเล่ห์)

สูตรสู่ความสำเร็จของบุญนิยม

◉ สูตรสู่ความสำเร็จ ๗ ขั้นของบุญนิยม

๑. ศึกษา

๒. เอาจริง

๓. ต่อเนื่อง

๔. ประสานสัมพันธ์กลุ่ม

๕. ขยายงาน

๖. เผยแพร่

๗. การตลาด

บุญนิยมที่สมบูรณ์

◉ลักษณะบุญนิยมที่สมบูรณ์ ๑๑ ประการ

๑. ทวนกระแส(คนละทิศกันกับ"ทุนนิยม")

๒. ต้องเข้าเขตโลกุตระ

๓. ทำได้ยาก (ยกเว้นผู้มีบารมีจริง)
แม้ยากก็ต้องทำ

๔. เป็นไปได้ (ไม่ใช่ฝันเฟื่อง)

๕. เป็นสัจธรรม (ของจริงของแท้สำหรับ
มนุษย์และสังคม)

๖. "กำไร"ของชาวบุญนิยม
หรือที่เรียกว่า"รายได้"
เรียกว่า"ผลประโยชน์"สำหรับตน
ก็คือ "สิ่งที่ให้ออกไป–คุณค่าที่ได้สละจริง
เพื่อผู้อื่น เพื่อมวลมนุษย์

และสัตว์โลกทั้งหลาย”

จึงเรียกว่า “บุญ”

๗. สร้าง“คน”ให้ประสบผลสำเร็จเป็นหลัก

๘. ต้องศึกษาฝึกฝนกันจน“จิตเกิด–จิตเป็น”

เรียกว่า‘บรรลุธรรม’ ตามลำดับ

จึงชื่อว่า ‘เป็นผลสำเร็จจริง’

๙. ความร่ำรวยอุดมสมบูรณ์ไม่อยู่ที่ส่วนบุคคล

แต่อยู่ที่ส่วนรวมหรือส่วนกลาง

๑๐. เชิญชวนให้มาดูได้หรือพิสูจน์ได้

ดุจเดียวกับพิสูจน์ทางวิทยาศาสตร์

๑๑. จุดสัมบูรณ์ คือ อิสรเสรีภาพ–ภราดรภาพ

–สันติภาพ–สมรรถภาพ–บูรณภาพ

วัฒนธรรมบุญนิยม

◉ **วัฒนธรรมที่ดี (วัฒนธรรมบุญนิยม) จะต้องประกอบด้วย คุณลักษณะ ๖ ประการ ดังนี้**

๑. ปัญญาที่ดี

๒. ความพากเพียรบากบั่นที่ดี

๓. มีเหตุปัจจัยองค์ประกอบที่ดี

๔. ผลที่ได้รับได้อาศัยที่ดี

๕. ความพ้นทุกข์ที่ดี (อาริยสัจ)

๖. ความยั่งยืนนานอย่างดี

ยุทธศาสตร์บุญนิยม

◉ **ลักษณะของชาวอโศกที่ควรเป็น คือ**

๑. คารโว (ความเคารพ)

๒. นิวาโต (ถ่อมตน)

๓. อหิงสา (ไม่เบียดเบียน)

๔. อโหสิ (ให้อภัย)

องค์กรบุญนิยม

◉ **องค์กรบุญนิยมแบ่งออก**
เป็น ๑๑ หน่วยงาน คือ

๑. ด้านศาสนา
๒. ด้านการเงิน การคลัง
๓. ด้านอุตสาหกรรม วิทยาศาสตร์
๔. ด้านการสื่อสาร
๕. ด้านเศรษฐกิจ พาณิชย์
๖. ด้านกสิกรรม
๗. ด้านชุมชน สังคม สิ่งแวดล้อม
๘. ด้านการศึกษา ศิลปวัฒนธรรม
๙. ด้านสุขภาพ
๑๐. ด้านการบริโภค
๑๑. ด้านการเมือง การบริหาร
กฎหมาย กระบวนการยุติธรรม
ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

เอาระบบบุญนิยม

◉ **คนต้องหันมาเอาระบบบุญนิยม เพราะ....**

๑. คนทุกข์มากขึ้นสาหัส
เอาเปรียบกันมากขึ้น ไม่อบอุ่น
ไร้ความไว้วางใจ หวาดระแวงกันมากขึ้น
ทำร้ายกันรุนแรงยิ่งขึ้น ทุจริตหยาบยิ่งขึ้น

๒. ทรัพยากรของโลกร่อยหรอ
ขาดแคลน จนไม่พอกันจริงๆ

๓. ไม่มีทางอื่นให้เลือกดีเท่าอีกแล้ว

๔. มีตัวอย่างของสังคม (บุญนิยม)
ที่ไปรอดได้แล้วจริงๆให้ดู
เป็นการยืนยัน

๕. ระบบบุญนิยมเป็นระบบที่ยั่งยืนจริง
พิสูจน์ได้ด้วยกาละ
จนคนต้องเชื่อในที่สุด

มนุษย์ "ตรีลักษณ์"

◉สารลักษณ์สำคัญ ๓ อย่างของคนบุญนิยม

๑. ต้องศึกษาฝึกฝน

จนบรรลุอุภโตภาควิมุติ

๒. ต้องศึกษาฝึกฝน

จนมีความรู้ และความสามารถ

ในการสร้างสรร (มีสมรรถนะ)

๓. ต้องศึกษาฝึกฝน

จนมีสัปปุริสสธรรม ๗

ผู้บรรลุบุญนิยม

◉ ลักษณะของผู้บรรลุบุญนิยม

๑. จะเป็นคนประหยัด
มีชีวิตที่เรียบง่ายสมถะ
ไม่เป็นคนเผาผลาญทำลาย
ไม่ทำตัวหรูหราฟุ้งเฟ้อสุรุ่ยสุร่าย

๒. เป็นคนมักน้อย กล้าจน
เสียสละอยู่เสมอๆ
ไม่เอาเปรียบใครๆ

๓. เป็นคนใฝ่ศึกษา สร้างสรร
สร้างสมรรถนะและขยัน
แต่กินน้อยใช้น้อย ไม่สะสม
มีแต่สะพัดออก

๔. เป็นคนทำงานอย่างตั้งใจ
กล้าขาดทุนให้แก่ผู้อื่นและสังคม

ด้วยความเห็นแจ้งความจริงว่า
ผู้ขาดทุนคือผู้มีกำไรแก่ชีวิตตนเอง
หรือคือผู้มีประโยชน์
มีคุณค่าแก่ผู้อื่นอย่างถูกสัจจะ

๕. เมื่อปฏิบัติธรรมได้สูง
ยิ่งจะเป็นผู้สร้างสรร
ขยัน อดทน
เสียสละ สะพัดออก ไม่สะสม
ถึงขั้นสูงสุดก็คือ อนัตตา
คือไม่มีตัวตนที่เห็นแก่ตัวเหลืออยู่เลย
อย่างสัมบูรณ์อันติมะ

การศึกษาบุญนิยม

◉ **มีปรัชญาการศึกษา คือ**

๑. ศีลเด่น

๒. เป็นงาน

๓. ชาญวิชา

พุทธธรรมทางการศึกษา

◉ **ปรัชญาและเป้าหมายการศึกษาบุญนิยม ตั้งอยู่บนรากฐานของ หลักพุทธธรรม ๓ ประการ คือ**

๑. โลกุตระ (ศีลเด่น)

มุ่งปลูกฝังให้ผู้เรียน
มีวิถีชีวิตที่เป็นไปตามแนวทางของ
หลักสัมมาอาริยมรรคมีองค์ ๘

โดยมีมรรค ๗ องค์
อันมีเนื้อหาของ *อธิศีลสิกขา*
เป็นแกนหลักของแบบวิถีการประพฤติปฏิบัติ
ซึ่งจะนำไปสู่สัมมาสมาธิ หรือ *อธิจิตสิกขา*
และ *อธิปัญญา* ในที่สุด
เพื่อขัดเกลาให้ผู้ศึกษามีวิญญาณที่อิสระ
พ้นจากอำนาจครอบงำของกิเลส
ตัณหา อุปาทาน
จนสามารถอยู่เหนือโลก

๒. โลกานุกัมปายะ (เป็นงาน)
มุ่งพัฒนาศักยภาพ
และความรับผิดชอบในการทำงาน
หรือ"กรรม"
ซึ่งเป็นเนื้อหาแก่นสารของชีวิตมนุษย์
เพื่อให้ผู้ศึกษาตระหนัก

ถึงคุณค่าของการทำงาน
ในทิศทางที่จะเอื้อประโยชน์
ต่อความเจริญงอกงาม
ทั้งส่วนตนและสังคมส่วนรวม
ให้เกิด **ประโยชน์ตน ประโยชน์ท่าน**
ประโยชน์สูง ประหยัดสุด
อันจะเป็นความอนุเคราะห์เกื้อกูลโลก

๓. โลกวิทู (ชาญวิชา)
มุ่งให้ผู้ศึกษาเกิดสติปัญญา
มีความรู้เท่าทันโลก ทันสังคม
คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น
โดยรอบรู้ทั้งโลกียะและโลกุตระ

นิสิตของชาวโลก

◉ **เป้าหมายของการเป็น“นิสิต” คือ**

๑. ให้เป็นผู้มีวรรณะ ๙

๒. ให้มีสภาพเป็นคน ๓ โลก กล่าวคือ

- โลกุตรโลก (อยู่เหนือโลก)
- โลกวิทู (รู้เท่าทันโลกียะ)
- โลกานุกัมปายะ(มีใจอยากเกื้อกูลโลก มีเมตตา มีน้ำใจ มีกรุณา)

การศึกษาของพุทธ

◉ หลักสำคัญการศึกษาของพุทธ

๑. ต้องเป็นผู้มีศีลไม่หย่อนยาน (อธิศีล)

๒. ต้องเป็นผู้มีศีลจนเป็นฌาน (อธิจิต)

๓. ต้องเป็นผู้มีศีลจนเกิดญาณ (อธิปัญญา)

๔. กระทั่งเป็นผู้ไม่มีความรำคาญ (อธิวิมุติ)

๕. กระทั่งเป็นบุคคลผู้เบิกบาน (อธิพุทธ)

๖. ต้องสมบูรณ์ด้วยการงาน
จนบรรลุนิพพาน (อธิกุศลที่ถึงพร้อม)

ลักษณะ"อเทวนิยม"ของพุทธศาสนา

◉ ๑. พลังอำนาจของอเทวนิยมคือ
"**กรรม** (การกระทำ)"

๒. อเทวนิยมเชื่อ"**อนิจจัง–อนัตตา**"

๓. อเทวนิยมสามารถ"**ดับภพจบชาติได้**"
อย่างสนิทบริบูรณ์

๔. อเทวนิยมเชื่อว่า
"**กรรมวิบากไม่เที่ยงแท้แน่นอนตายตัว**"

๕. สุขของอเทวนิยมเป็นสุขแบบ"**โลกุตระ**"

๖. โลกของอเทวนิยมรู้รอบถึงขั้น"**ดับวัฏสงสาร**"

๗. อเทวนิยมมีลักษณะเข้าถึงขั้น"**อาริยะ**"

๘. ศาสดาของอเทวนิยมเป็น"**คนปกติสามัญ**"

๙. คุณวิเศษของอเทวนิยมคือ
"**อนุสาสนีปาฏิหาริย์**"

๑๐. ที่พึ่งของอเทวนิยมคือ"**กรรม**"
หรือ"**พระรัตนตรัย**"

พระพุทธรูปปางตรีลักษณ์

◉**"ปางตรีลักษณ์"** มีความหมาย ๓ ลักษณะ

๑. **โลกุตระ** คือจิตบรรลุธรรมอยู่เหนือโลกีย์ หลุดพ้นจากความเป็นทาสกิเลส ทั้งลาภ ยศ สรรเสริญ โลกียสุขในกามและอัตตา

๒. **โลกวิทู** คือจิตรู้เท่าทันโลกีย์ รู้แจ้งจริง ในความเป็นโลกีย์ที่ตนเคยเป็นทาส และปฏิบัติจนสามารถบรรลุธรรม มีจิตโลกุตระ อยู่เหนือสิ่งที่เคยเป็นทาสได้ถาวร

๓. **โลกานุกัมปา** คือเอ็นดูต่อสัตว์โลก เกื้อกูลต่อมวลมนุษย์โลก มีความเมตตากรุณา ช่วยคนให้พ้นทุกข์อาริยสัจ

การบูชาพระพุทธรูปให้ถูกต้อง

◉๑. **พระพุทธรูป** คือ สิ่งที่เคารพบูชา
แทนพระพุทธเจ้า

๒. ศาสนาพุทธเป็น“**อเทวนิยม**”
ไม่บูชาเทพเจ้าหรืออาตมัน
แต่นับถือ“**กรรม**(การกระทำ)”เป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์
แล้วพัฒนากรรมไปเป็นที่พึ่งแท้(พระรัตนตรัย)
บูชาพระพุทธเจ้าด้วย“**ปฏิบัติบูชา**”

๓. ศาสนาพุทธไม่ใช่“**ศาสนาเทวนิยม**”
ซึ่งบูชาเทพเจ้าหรืออาตมัน
จึงอย่าบูชาพระพุทธรูปอย่างผิดๆ
อย่าบูชาพระพุทธเจ้าด้วย
“**อามิสบูชา**(บูชาด้วยวัตถุ)” เช่น
- อย่าจุดธูปเทียนไฟบูชา(เป็นอัคคียัญ)
- อย่าใช้น้ำทำพิธีบูชา
  ทำเป็นน้ำมนต์(เป็นสิญจนยัญ)

– อย่าเอาดอกไม้ของหอมบูชา
(เป็นวัตถุอนามาส คือ สิ่งของที่ภิกษุ
ไม่ควรจับต้อง)

๔. **อย่าอธิษฐานอ้อนวอนขอ**พระพุทธรูป
หรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์บันดาลให้
อย่างศาสนาที่นับถือเทพเจ้า ซึ่งเป็นเทวนิยม

ผลของพุทธศาสนา

◉ **ผลของพุทธศาสนา จะได้ขึ้นมา....**

๑. ทั้งคนเจริญขึ้น
๒. ทั้งพฤติกรรมดีของคน
๓. ทั้งกลุ่มสังคมคนดี ที่มีพร้อมด้วย....
ปฏิสัมพันธ์ (Interaction)
ปฏิสัมผัส (Interdependent Utility)
ปฏิสังเคราะห์ (Intersynthesis)

พุทธศาสนาจะไม่เสื่อม

◉ พุทธศาสนาจะไม่เสื่อม

๑. ถ้าไม่แต่งตั้งบุคคลขึ้นมามีอำนาจ
จนกลายเป็น
รวมศูนย์อำนาจอยู่ที่ตัวบุคคล

๒. ธรรมเนียมและพิธีการบวช
ต้องถูกต้องตามธรรมวินัย
ทั้งทางรูปธรรมและนามธรรม
และต้องบวชเพื่อนิพพาน

๓. ไม่มีการบวชเล่นบวชลอง
มีแต่บวชเพื่อ
จะอยู่ในพรหมจรรย์ตลอดชีพเท่านั้น

๔. การฟังสวดทบทวนปาติโมกข์
ทุกปักษ์ของสงฆ์ ต้องจริงจัง
คือ ฟังกันรู้เรื่อง รู้ความ

และผู้รู้ตัวว่าผิดหรืออาบัติ
ต้องสำนึกต่อโทษ
ตามปาติโมกข์นั้นๆจริง

๕. การยังชีพของภิกษุ สามเณร
ต้องไม่ให้ผิดศีล ผิดวินัย
โดยเฉพาะจุลศีล มัชฌิมศีล มหาศีล

๖. ทรัพย์สินส่วนกลางหรือของสงฆ์
ต้องมีไวยาวัจกร ไม่ให้ใครผูกขาด
หรือภิกษุ สามเณรต้องไม่มีเงิน
เป็นของส่วนตน

๗. ต้องเรียนรู้กามคุณ อัตตา
และลดล้างได้จริง

สาธารณโภคี

◉ **สภาพของ“สาธารณโภคี” ที่จะเกิดเป็น “บุญนิยม” ต้องเป็นคนที่มีคุณลักษณะ**

๑. พึ่งตนเองได้

๒. สร้างสรร

๓. ขยัน อดทน

๔. ไม่เอาเปรียบใคร

๕. ตั้งใจเสียสละ

อุดมคติของสาธารณโภคี

◉ **อุดมคติของสาธารณโภคี**

๑. แรงงานฟรี

๒. ปลอดหนี้

๓. ไม่มีดอกเบี้ย

๔. เฉลี่ยทรัพย์เข้ากองบุญ

ลักษณะของสาธารณโภคี

◉ ๑. ไม่เป็นหนี้

๒. ทำงานให้พอเพียง

๓. มีส่วนเหลือ

๔. มีความเอื้อเฟื้อ

กองทุนในระบบสาธารณโภคี

◉ **กองทุนต่างๆในระบบสาธารณโภคี**

๑. กองกลางสงฆ์ (กิจของสงฆ์)

๒. กองกลางทุกข์ (ทุกสิ่งทุกอย่าง)

๓. กองกลางสุข (สุขภาพ สาธารณสุข)

๔. กองกลางศึก (การศึกษา)

๕. กองกลางสื่อ (การสื่อสาร)

๖. กองกลางค้า (การพาณิชย์)

๗. กองกลางสา (สาธารณะเพื่อสังคม)

มนุษย์พัฒนา

◉ มนุษย์พัฒนาจะมีวรรณะ ๙

๑. เป็นคนเลี้ยงง่าย (สุภระ)

๒. เป็นคนบำรุงง่าย (สุโปสะ)

๓. เป็นคนมักน้อยหรือกล้าจน (อัปปิจฉะ)

๔. เป็นคนใจพอหรือสันโดษ (สันตุฏฐิ)

๕. เป็นคนขัดเกลา (สัลเลขะ)

๖. เป็นคนมีศีลเคร่ง (ธูตะ)

๗. เป็นคนมีอาการที่น่าเลื่อมใส (ปาสาทิกะ)

๘. เป็นคนไม่สะสม (อปจยะ)

๙. เป็นคนมีความเพียรยอด (วิริยารัมภะ)

(พระไตรปิฎกเล่ม ๑ ข้อ ๒๐)

สูตร รพม.

◉ สูตรเร่งรัดพัฒนามนุษยชาติ (รพม.)

๑. จริง (สัจจะ)

๒. รู้สึก (สติ)

๓. สำนึก (หิริ, โอตตัปปะ)

๔. ฝึกตน (ทมะ)

๕. ขวนขวาย (อิทธิบาท, เวยยาวัจจะ)

๖. หมายมุ่งพัฒนา (ภาวนา)

๗. อานิสงส์สัมบูรณ์ (ปริโยสาน หรือญาณ ๓)

พัฒนาตนและสังคม

◉ หลักการพัฒนาตน และสังคม ในระบบบุญนิยม ๑๐ ประการ

๑. มีคนที่สัมมาทิฏฐิ
๒. มีศาสนาเป็นหลัก
๓. มีงานหรือกิจการที่พึ่งตนเองได้
๔. มีระบบการดำเนินชีวิต
๕. มีวัฒนธรรมที่แข็งแรงยั่งยืน
๖. มีภราดรภาพ
๗. มีการศึกษาสืบทอด
๘. มีการเผยแพร่
๙. มีการตลาด
๑๐. มีบูรณาการในอิสรเสรีภาพ ภราดร สุขสันติ และสมรรถนะ จนเกิดเป็นบูรณภาพที่สมบูรณ์

ชุมชนเข้มแข็ง

◉ ลักษณะของชุมชนเข้มแข็ง ๑๔ ประการ

๑. เป็นสังคมที่เห็นได้ชัด
ถึงลักษณะของคนมีศีล
มีคุณธรรม มีอาริยธรรม

๒. เป็นสังคมที่สามารถพึ่งตนเองได้
ไม่เป็นภาระผู้อื่น

๓. มีงานที่เป็นสัมมาอาชีพ
มีกิจการเป็นสาระที่มั่นคง

๔. ขยัน สร้างสรร ขวนขวาย กระตือรือร้น

๕. อยู่กันอย่างผาสุก สุขภาพแข็งแรง
จิตใจเบิกบานร่าเริง

๖. ไม่ฟุ้งเฟ้อ แต่รุ่งเรืองฟุ้งเฟื่อง
ไม่ผลาญพร่าสุรุ่ยสุร่าย

๗. มีความประณีตประหยัด
แต่เอื้อเฟื้อสะพัดแจกจ่าย

๘. ไม่มีอาชญากรรม ไม่มีอบายมุข
ไม่มีทุจริตกรรม

๙. มีความพร้อมเพรียง สามัคคี
อบอุ่น เป็นเอกภาพ

๑๐. สัมผัสได้ในความเป็นปึกแผ่น แน่นหนา
ของความเป็นกลุ่มก้อนภราดรภาพ

๑๑. มีความแข็งแรง มั่นคง ยืนหยัด ยั่งยืน

๑๒. เป็นสังคมที่สร้าง "ทุนทางสังคม"
มีประโยชน์คุณค่าต่อผู้อื่น
และสังคมทั่วไปในรอบกว้าง

๑๓. อุดมสมบูรณ์ แต่ไม่สะสม
ไม่กักตุน และไม่กอบโกย

๑๔. มีน้ำใจ ไม่เอาเปรียบ
เสียสละอย่างเป็นสุข
และเห็นเป็นคุณค่าของคนตามสัจธรรม

พัฒนาการสู่ความประเสริฐ

◉ พัฒนาการของมนุษย์สู่ความประเสริฐ

๑. ดี
๒. ดีกว่า
๓. ดีขึ้น
๔. ดีแท้
๕. ดีมากๆ
๖. ดีครบถ้วน
๗. ดีที่สุด
๘. ดีสัมบูรณ์

คุณค่าของชีวิต

◉ คุณค่าของชีวิตที่ประเสริฐสุด ๕ ประการ

๑. ดีที่สุด
๒. ถูกที่สุด
๓. เร็วที่สุด
๔. งามที่สุด
๕. ทนที่สุด

แก้ปัญหาเศรษฐกิจและสังคม

◉หลักการแก้ปัญหาเศรษฐกิจและสังคม

๑. สัมมาทิฏฐิ
๒. เลิกผลาญ
๓. ประหยัด
๔. ขยันสร้างสรร
๕. พึ่งตนเองได้   แล้วเผื่อแผ่แก่ผู้อื่น
๖. มักน้อย (ทำให้มาก แต่ตนเองเอาไว้น้อย หรือไม่เอาเลย)
๗. สันโดษ (รู้จักความพอสำหรับตนเอง)
๘. เสียสละเพื่อผู้อื่นด้วยความพยายาม เพราะรู้แจ้งว่าเป็นคุณค่าของชีวิต ทั้งผู้ให้และผู้รับ
๙. อดทนขวนขวาย
๑๐. เสียสละทำประโยชน์คุณค่าแก่ส่วนรวม ให้ยิ่งๆขึ้น กระทั่งบรรลุวิมุติ

วิธีพัฒนาเศรษฐกิจ

◉ วิธีพัฒนาเศรษฐกิจของชาวอโศก คือ

๑. ไม่สะสมเงินเป็นของตนไว้มาก
นั่นคือ กระจายรายได้จริง
ตีราคาค่าตัว ค่าผลผลิตให้ถูกลงๆ
นั่นคือ กระจายรายได้
สะพัดการกินการใช้ให้ทั่วถึง

๒. เลิกอาชีพ
หยุดทำงานที่ไกลสาระ ไร้สาระ
เช่น อบายมุขหยาบ
อบายมุขละเอียดแฝงซ้อน
(แต่ร้ายลึก ศักดินาสูง
ทุนนิยมจัด สังคมยกย่อง)
และลดอาชีพลง ให้น้อยเข้า
ไม่ใช่ขยายอาชีพ
อย่างการบริหารเศรษฐกิจแบบโลก

๓. ขยัน – สร้างสรร – เสียสละ
คนต้องทำงาน ขยันทำสัมมาอาชีพ
ให้คุ้มกินคุ้มใช้
ให้เหลือ แล้วเผื่อแผ่แก่ผู้อื่น
ยิ่งได้ให้แก่ผู้เหมาะควรมากขึ้นๆ
หรือเสียสละมากขึ้นๆ
นั่นคือ เรามีประโยชน์แก่สังคมยิ่งๆขึ้น
๔. ปฏิบัติธรรม ลดกิเลสให้เป็นสัมมาทิฏฐิ
คนที่ลดกิเลสได้จริง
เป็นอาริยบุคคลของพุทธจริง
จึงจะเป็นคนที่มี “ตรีลักษณ์”
ที่มีประโยชน์ตน
และประโยชน์ผู้อื่นจริงแท้

การกู้ชาติ

◉ การกู้ชาติ ๕ ประการ

๑. เร่งประหยัด (มัธยัสถ์)

๒. ฝึกหัดสร้างสรร (อิทธิบาท)

๓. ช่วยกันอุดหนุน (ชาตินิยม)

๔. รู้บุญเลิกบาป (วิชชา)

๕. เอิบอาบเสียสละ (จาคะ)

สามอาชีพกู้ชาติ

◉ อาชีพที่จะช่วยกู้ชาติได้ คือ

๑. ขยะหอม

๒. ปุ๋ยสะอาด

๓. กสิกรรมธรรมชาติ

หัวใจของกสิกรรมไร้สารพิษ

◉ หัวใจของการทำ กสิกรรมธรรมชาติ (ไร้สารพิษ) ที่เป็นวัฒนธรรมของชาวอโศก คือ

๑. สร้างความสมดุลดินดีแก่ชีวิต

๒. สร้างผลผลิตจนพึ่งพาตัวเองได้

๓. สร้างนิเวศวิทยาน่าชื่นใจ

๔. สร้างตัวคนให้เปี่ยมบุญด้วยคุณธรรม
(และชาวอโศกจะต้อง
ปลูกข้าว ถั่ว งา ให้เป็นวัฒนธรรม)

ชาติ ๕ แบบ

◉ **ชาติ**คือ“**การเกิด**”มีหลายแบบ

๑. **การเกิดที่มีร่างกาย** เป็นคน เป็นสัตว์
ถ้าตายก็หมดไปชาติหนึ่ง

๒. **การเกิดทางใจ**(โอปปาติกโยนิ)
ถ้าวิญญาณความเป็นสัตว์(โอปปาติกสัตว์)
ตายจากใจ
ใจก็เกิดจิตตัวใหม่(จิตสะอาดจากกิเลส)ขึ้น

๓. **การเกิดแบบลิงลมอมข้าวพอง**
มีชีวิตหลงเมาในโลกีย์

๔. **การเกิดขึ้นเป็นประเทศชาติ** หรือ ชาติรัฐ

๕. **การเกิดแบบตรรกะ** ยึดทิฐิ ยึดอัตตา

ชาติ ๑๐ มิติ

◉**“ชาติ”ในที่นี้คือ การเกิดทางใจ(โอปปาติกโยนิ)**
เมื่อวิญญาณความเป็นสัตว์ (โอปปาติกสัตว์) ตายจากใจ ย่อมเกิดจิตตัวใหม่(จิตสะอาดจากกิเลส)ขึ้นเป็นลำดับ แบ่งเป็น ๑๐ มิติ

๑. ความเกิดแห่งตัวตน (ชาตัตตะ)
๒. แดนเกิดแห่งชาติ (ชาติสัมภวะ)
๓. ขอบเขตที่เกิด (ชาติกเขตตะ)
๔. ความแตกต่างแห่งชาติ (ชาติสัมเภทะ)
๕. การเวียนว่ายตายเกิดในวัฏสงสาร(ชาติสังสาร)
๖. ความดับสิ้นแห่งการเกิด (ชาตินิโรธ)
๗. ความสิ้นไปแห่งการเกิด (ชาติกขยะ)
๘. ความดับการเกิดของกิเลสนั้นได้สำเร็จ(ชาติมยะ)
๙. ความถึงพร้อมด้วยชาติ อย่างสัมบูรณ์(ชาติสัมปันนะ)
๑๐. ความเป็นผู้ระลึกชาติได้ (ชาติสสระ)

อุดมการณ์ความเป็นมนุษย์

◉ อุดมการณ์ความเป็นมนุษย์

๑. สะอาด
๒. สว่าง
๓. สงบ
๔. สุภาพ
๕. สมรรถนะ
๖. สามัคคี

คุณภาพของคน

◉ คุณภาพ ๔ ขั้นของคน

๑. ผู้รู้ได้ถ้วน – ทำได้ที่ (ผู้สำเร็จ)
๒. ผู้ทำได้ดี – รู้ไม่มาก (ผู้เป็น)
๓. ผู้ทำได้ยาก – รู้มากง่าย (ผู้รู้)
๔. ผู้มีป้ายปริญญาประกาศนียบัตร (ผู้ได้การรับรอง)

มนุษย์อาริยะ

◉ **สูตรสำเร็จของมนุษย์อาริยะ**

๑. มักน้อย
๒. สันโดษ
๓. สมรรถนะ
๔. ขยัน
๕. สร้างสรร
๖. เสียสละ

คนเหนือโลก

◉ **อาริยชนของพุทธเป็นคนเหนือโลก จะต้องมี...**

๑. โลกุตรจิต ถึงความเป็นไปได้จริง
๒. โลกวิทู รู้เท่าทันโลก
๓. โลกานุกัมปา ถึงความช่วยเหลือ เกื้อกูลมนุษยชาติอื่นๆ

หลักประกันของชีวิต

◉ **หลักประกันของชีวิต คือ**

๑. พึ่งตนเองได้

มีคุณภาพคุณธรรม

มีสมรรถภาพ

มีความรู้ความสามารถ

๒. มีภราดรภาพ

มีที่พึ่ง พึ่งพี่พึ่งน้อง พึ่งญาติได้

เป็นญาติที่มิใช่เพียงแต่พี่น้องคลอดตาม

ออกมาจากสายเลือด

๓. มีบุญเก่า

ปุพเพกตปุญญตา

ภพ ๘ ภูมิ

◉ ภพ (ที่อยู่) แห่งภูมิ (ภาวะจิตใจ) ของมนุษย์ ๘ ชั้น

๑. วิหาร
๒. วิมุติ
๓. วิเวก
๔. วิมาน
๕. วิชัย
๖. วิกล
๗. วิปริต
๘. วินาศ

ผู้เจริญไม่มีวันตกต่ำ

◉ คุณลักษณะผู้เจริญไม่มีวันตกต่ำ

๑. ไม่กลบเกลื่อนเมื่อถูกว่ากล่าวตักเตือน
๒. นิ่งฟังอย่างเปิดใจ เมื่อถูกติเตียน
๓. ไม่เพ่งโทษผู้ว่ากล่าวติเตือนสั่งสอน
๔. เอื้อเฟื้อต่อคำสอนและผู้สอน

๕. เคารพต่อคำสอนและผู้สอน
๖. อ่อนน้อมถ่อมตนอย่างดียิ่ง
๗. มีความปีติยินดีต่อคำสอน
ต่อคำติเตียนที่ถูกต้องดีงาม
๘. ไม่ดื้อรั้น
๙. ไม่ยินดีในการขัดคอ
๑๐. มีปกติรับฟังความเห็นต่างอย่างดีเยี่ยม
๑๑. เป็นผู้มีความอดทน
๑๒. อุตสาหะบากบั่นพากเพียร

เด็กเจริญหรือตกต่ำ

◉ ๔ เหตุที่จะทำให้เด็กเจริญหรือตกต่ำ เพราะ....

๑. กรรมเก่า
๒. ตัวเอง
๓. สิ่งแวดล้อม
๔. ผู้เลี้ยงดูอบรม

ฐานะในสังคม

◉ **ฐานะ ๔ ของคนทำงานในสังคม คือ**

๑. นักบวช
(ชนชั้นที่ปรึกษา เป็นปุโรหิตผู้ทรงธรรม)

๒. นักบริหาร
(ชนชั้นผู้บริหาร อาสาช่วยสังคม)

๓. นักบริการ
(ชนชั้นพ่อค้า ผู้หมุนเวียนผลผลิตสู่สังคม)

๔. นักผลิต
(ชนชั้นแรงงาน ผู้ผลิตสินค้า)

สิ่งสำคัญที่ทุกคนมี

◉ ใช้ให้เป็นประโยชน์ เกิดคุณค่าแก่ชีวิต

๑. **เวลา** (ทุกคนมีเหมือนกันเท่ากัน)

๒. **ทุนรอน** (เท่าที่มีอยู่)

๓. **สมรรถนะ** (ความสามารถ พลังงาน)

พลังสามัคคี

◉ **พลังสามัคคีเป็นพลังมหัศจรรย์ ถึง ๖ ประการ คือ**

๑. เป็นความเรียบร้อยงดงาม

๒. เป็นความสุข สันติ เบิกบาน ร่าเริง

๓. เป็นความเจริญงอกงาม

๔. เป็นพลังสร้างสรร

๕. เป็นความสำเร็จบริบูรณ์

๖. เป็นปึกแผ่น มั่นคง ยั่งยืน

แยกจากหมู่

◉ เหตุที่ทำให้แยกจากหมู่กลุ่ม

๑. มีความไม่ชอบใจประธาน หรือหัวหน้า

๒. มีความไม่ชอบใจในหมู่

๓. มีความไม่ชอบใจในความเห็นของประธาน

๔. มีความไม่ชอบใจในความเห็นของหมู่

๕. แก้ไขความเป็นอยู่ของตนเข้ากับหมู่ไม่ได้

๖. มีความขยันเกินกว่าหมู่
ทำตนเข้ากับหมู่ไม่ได้

๗. มีความขี้เกียจกว่าหมู่ ทำตนเข้าหมู่ไม่ได้

๘. อยู่กับหมู่ไม่มีความปราโมทย์

๙. เห็นหมู่อื่นดีกว่า

๑๐. เห็นว่าตนดีกว่าหมู่

ปฏิสัมพันธ์ ๔

◉ วิธีสร้างปฏิสัมพันธ์ ๔ คือ

๑. ขยัน

๒. สร้างสรร

๓. สร้างมิตร

๔. ชีวิตพึ่งตนเองได้
ขวนขวายเสียสละเพื่อผู้อื่น

คนขยะ

◉ ลักษณะที่ทำให้คนไม่เป็นคน

๑. ไม่ทำอะไรเลย ไม่คิดอะไรเลย

๒. มีเวลา มีโอกาส ว่างๆอยู่แต่ไม่หางานทำ

๓. มีงาน มีสิ่งควรทำยิ่งกว่านั้นอยู่แท้ๆ
แต่ไม่ทำ กลับไปทำสิ่งที่ตนชอบ
และเพลิดเพลิน

๔. หางานเบาๆทำ
เพื่อไม่ต้องทำงานที่หนักกว่า

๕. มีงานทำ แต่ไม่อยากทำดื้อๆ

๖. นอนเกินกว่าควร พักเกินกว่าควร
เล่นหรือเริงรมย์มากกว่าควร
อยู่ว่างๆเกินกว่าควร

สรุป เกิดจากความขี้เกียจ อันคือกิเลส ที่ทำให้คนเลว หรือทำคนเสื่อมค่าจากความเป็นผู้ประเสริฐโดยแท้

ผลดีไม่ชี้ใช้

◉ **ผลดีของการไม่ชี้ใช้**
ไม่เป็นคนชี้ใช้คนอื่น
แล้วจะเกิดผลดี คือ

๑. เราได้ทำเอง
๒. เราได้พิสูจน์จิตใจคน
๓. ได้ออกกำลังกาย
๔. ได้ฝึกฝนเพิ่มสมรรถนะทักษะ
๕. พึ่งตนเองแท้ๆ

สติ ๓ ของมนุษย์

◉ ๑. **สติปุถุชน** (สติของคนกิเลสหนา)
๒. **สติกัลยาณชน** (สติของคนดีในสังคม)
๓. **สติอาริยชน** (สติของพระอาริยะ)

โทษของสมาธินั่งหลับตา

◉ **กิเลสตัณหาใหม่ที่จะเกิดเป็น“ภวตัณหา” ซึ่งต้องเรียนรู้ และทำความเข้าใจให้ดีๆ เมื่อทำสมาธินั่งหลับตา จงระวัง.....**

๑. จะติดความอร่อย
ของความสงบในภวังค์ (โลกียฌาน)

๒. จะติดความสามารถของจิต
ที่ทำสำเร็จ ด้วยจิตในภวังค์ (อภิญญา)

๓. จะหลงตรรกะ, วิตรรกะ, สังกัปปะ
ที่เกิดในภวังค์ว่า เป็นปัญญาบ้าง
เป็นความรู้อันลึกซึ้งเยี่ยมยอดบ้าง(อุปกิเลส)

๔. จะติดความเพลิดเพลิน ในความฟุ้งไป
อย่างอิสระได้ตามใจ (อุทธัจจะ)

๕. จะติดความเพลิดเพลิน
ในความสลึมสลือ (ถีนมิทธะ)

คุณของสมาธินั่งหลับตา

◉ ประโยชน์ของการฝึกสมาธินั่งหลับตาแบบสะกดจิตให้สงบ(เจโตสมถะ)

๑. ได้พักผ่อนแบบสงบจิต

๒. ศึกษาเพิ่มทักษะในเจโตสมถะ
และใช้ตรวจอ่านภาวะจิตต่างๆในภวังค์

๓. เอื้อให้ปฏิบัติเตวิชโช(ทบทวน)ได้อย่างดี

๔. สร้างพลังทางจิตที่จะนำไปทำฤทธิ์ต่างๆ
(แต่ฤทธิ์ในพุทธศาสนานั้น
หมายถึง ฤทธิ์ที่ระงับดับกิเลส
เพื่อไปสู่นิโรธ–วิมุติ–วิโมกข์–นิพพาน)

คุณสมบัติของสมาธิ

◉ สมาธิต้องมีคุณสมบัติ ๓

๑. ถึงจิต – ต้องถึง (อธิจิต)

๒. ฤทธิ์ใจ – ต้องเป็นเอก (มโนมยิทธิ)

๓. ใหญ่วิญญาณ – ต้องมั่นแม่น แน่นนาน (นิยม)

การบำบัดทุกข์

◉ การบำบัดทุกข์ ๔ ประเภท

๑. บำบัดแบบโลกีย์

๒. สมถะแบบทำสมาธิดับ ตามลัทธิฤาษีป่า

๓. สมถะแบบใช้เหตุผลปล่อยวาง ตามลัทธิฤาษีกรุง

๔. แบบพุทธที่สัมมาทิฏฐิ จับเหตุได้
แล้วมีวิธีดับเหตุจนสนิทสมบูรณ์
ด้วย "มรรค ๘" ด้วย "โพชฌงค์ ๗"

หลักการบริโภค ๔

◉ การบริโภคใช้สอยอย่าง**"เลวที่สุด"** ไปจนถึง**"ดีที่สุด"**
ทั้ง **"บริโภคใน"** (อาหาร ยารักษาโรค)
ทั้ง**"บริโภคนอก"**(เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย) คือ

๑. **บริโภคอย่างขโมย** (เถยยบริโภค)
๒. **บริโภคอย่างเป็นหนี้** (อิณบริโภค)
๓. **บริโภคอย่างทายาท** (ทายัชชบริโภค)
๔. **บริโภคอย่างเจ้าของ** (สามีบริโภค)

หลักที่ทำให้สุขภาพดี

◉ การมีสุขภาพดีด้วยหลัก ๘ อ. คือ

๑. อิทธิบาท ๔
๒. อารมณ์
๓. อาหาร
๔. อากาศ
๕. ออกกำลังกาย หรืออิริยาบถ
๖. เอนกาย
๗. เอาพิษภัยออก
๘. อาชีพ(ที่ไม่บั่นทอนชีวิต)

สร้างสุขภาพ

◉ การสร้างสุขภาพของชาวอโศก

๑. เน้นการพึ่งตนเอง
๒. ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น
๓. ปลูกฝังวัฒนธรรมในการกิน อยู่ หลับนอน
๔. นิยมความประหยัด เรียบง่าย ปลอดภัย ใช้ทรัพยากรในพื้นที่
๕. เน้นกิจกรรมการป้องกันก่อนการรักษา

สุขภาพดีตามวิถีไทยไท

◉ สุขภาพดีตามวิถีไทยไท ในเครือแหชุมชนอโศก (ลักษณะคนมีสุขภาพดีในชุมชนอโศก)

๑. รูปร่างสันทัด ไม่อ้วน ไม่ผอม
แลดูแข็งแกร่ง กระปรี้กระเปร่า

๒. เบากาย พร้อมทำกิจกรรมต่างๆได้ทันที
แม้เข้าวัยสูงอายุ

๓. มีลักษณะที่เห็นหรือยามอยู่ใกล้ชิด
แล้วเย็นอกเย็นใจ
คือ เข้ากับคนง่าย ประสานงานดี
คิดริเริ่มดี รับคำสั่งเป็น
คนอื่นสั่งงานก็รับได้
ไม่ถือตัว ไม่โกรธง่าย
ทำให้คนรอบข้างมีความสุข

๔. ใฝ่ในการศึกษาเรียนรู้อยู่เสมอ
๕. กินง่าย เลี้ยงง่าย
นอนหลับ ขับถ่ายสะดวก
เบิกบานง่าย ขยันมาก
ใจดี แบ่งปันง่าย
เป็นพี่เป็นน้อง อบอุ่น
๖. จะแก่ จะป่วย จะตาย
ก็เย็นอกเย็นใจ มีสติสัมปชัญญะ
ไม่โวยวาย ไม่ทุกข์ร้อน ไม่เรียกร้อง
๗. มีอิสรเสรีภาพในหัวใจ
เคลื่อนตัวว่องไว ไป–มาง่าย รวดเร็ว
เรียบง่าย สัมภาระน้อย
ช่วยตนเองได้มาก

การงานที่ถูกต้อง

◉ สัมมากัมมันตะ (การงานที่ถูกต้อง)

๑. สลัดมิจฉา

๒. พัฒนาตน

๓. พ้นเกียจคร้าน

๔. ทำงานอาริยะ

๕. ละนิวรณ์

๖. สอนธรรมเป็นทาน

๗. ดำเนินการมนุษยสัมพันธ์

๘. สร้างสรรพุทธมณฑล

ความหมายของ "สัมมา"

- ๑. **ถูกต้อง** (สัมผัสได้)
- ๒. **ถูกแท้** (ดีจริง)
- ๓. **ถูกถ้วน** (ดีครบสมบูรณ์)

การทำงานมีคุณค่า

๑. ทำให้มนุษย์มีโอกาสเป็นคนที่มีประโยชน์
และพัฒนาความสามารถของตน

๒. ทำให้มนุษย์
สามารถล้างความเห็นแก่ตัว (ล้างอัตตา)
ด้วยการต้องทำงาน
ร่วมมือร่วมประสานกับคนอื่นๆ

๓. ทำให้มนุษย์ได้มาซึ่งผลผลิต
และก็ได้อาศัยผลผลิตของตนนั่นแหละ
ตอบแทนหรือแลกเปลี่ยน เลี้ยงชีวิตอยู่

การดำเนินชีวิตของชาวอโศก

◉ หลักการดำเนินชีวิตของชาวอโศก

๑. ลดละ

๒. ขยัน

๓. กล้าจน

๔. ทนเสียดสี

๕. หนีสะสม

๖. นิยมสร้างสรร

๗. สวรรค์นิพพาน

บรรยากาศชุมชนชาวอโศก

◉ บรรยากาศชุมชนของชาวอโศกนั้น

๑. ข้าวมีกิน

๒. ดินมีเดิน

๓. ตะวันมีส่อง

๔. พี่น้องมีเสร็จ

๕. เห็ดมีเก็บ

๖. ป่วยเจ็บมีคนรักษา

๗. ขี้หมามีคนช่วยกวาด

๘. ผ้าขาดมีคนช่วยชุน

๙. บุญต่างคนต่างเร่งกอบโกย

ธรรมชาติอโศก

◉ ลักษณะของธรรมชาติอโศก

๑. ดินงาม
๒. น้ำใส
๓. ไม้ร่ม
๔. ลมพลิ้ว
๕. วิวสวย
๖. รวยน้ำใจ
๗. มีไฟทำงาน
๘. เบิกบานในธรรม
๙. ซึ้งกรรมซึ้งเวร
๑๐. เหลือเดนขันธ์ ๕
๑๑. พาทำธรรมชาติ

มาตรฐานของญาติธรรม

◉ **เกณฑ์มาตรฐาน**
วัดความเป็นญาติธรรมของชาวอโศก
และหลักคุณธรรมสำคัญ ๑๓ ประการ
ในการพัฒนาคุณภาพกลุ่มญาติธรรม

๑. มีปกติรักษาศีล ๕

๒. มีปกติเว้นขาดจากอบายมุขทุกชนิด

๓. มีปกติในการรับประทานอาหารมังสวิรัติ

๔. มีปกติเข้าร่วมประชุมของหมู่กลุ่มเสมอ

๕. มีปกติแจ้งลา ถ้าไปประชุมไม่ได้

๖. มีปกติสละเวลา–แรงงาน–ทรัพย์สิ่งของ ช่วยเหลือหมู่กลุ่ม

๗. มีปกติไปพุทธสถาน และร่วมงานสำคัญของชาวอโศก

๘. มีปกติกินอยู่หลับนอนเรียบง่าย

๙. มีปกติปฏิสันถารก่อน อ่อนน้อมถ่อมตน

๑๐. มีปกติในความมีน้ำใจ

๑๑. มีปกติเอาภาระที่สมควรของตน และของหมู่กลุ่ม

๑๒. มีปกติในความขยัน

๑๓. มีปกติในการทรงสติ สังวรอยู่ทุกเมื่อ

ทำประโยชน์แก่สังคม

◉ ชาวอโศกต้องทำประโยชน์แก่สังคม คือ

๑. ไม่ผลาญ

กินน้อยใช้น้อย ไม่ฟุ่มเฟือย
เป็นการสงวนทรัพยากรให้สังคม
ซึ่งนับเป็น "ทุนทางสังคม"

๒. ไม่เอาเปรียบ

ฝึกฝนในทางไม่เอาเปรียบ
มีแต่สละคืนให้สังคม

๓. ขยัน

สร้างสรร ทำงานให้เกิดผลผลิต
ไม่กอบโกย สะพัดออกไป

๔. เป็นบุญนิยม

ยืนยัน "บุญนิยม" และมุ่งสู่นิพพาน

ลางบรรลัย

◉ สื่อเตือนชุมชนชาวอโศก (ที่รับงานนอกมากเกินไป) หรือ “ลางบรรลัย” คือ

๑. เด็กและคนแก่งอแง

๒. มีคนป่วยเพิ่มขึ้น

๓. คนในชุมชนน้อยลง

๔. บ้าน รก

๕. ผักไม่มีกิน

ผู้วิจารณ์ที่ดีที่สุด

◉ ๑. เป็นผู้ชี้ **“จุดเสีย”** ได้อย่างชัดเจนที่สุด แม่นตรงที่สุด โดยไม่เดือดร้อนทั้งตนและคนที่ถูกชี้

๒. เป็นผู้ชี้ **“จุดดี”** ได้อย่างถูกต้องลึกซึ้ง เข้าใจง่าย มีหลักฐานยืนยันได้

๓. เป็นผู้ชี้ **“จุดเสีย–จุดดี”** นั้น โดยตนเป็นได้ตามที่วิจารณ์นั้นๆแล้วด้วย โดยเฉพาะเป็นได้แล้วใน “จุดดี” และไม่มีแล้วใน “จุดเสีย”

ดูหนังดูละคร

◉ **หลักการดูหนังดูละคร**

๑. เกิดอาริยญาณ (เห็นทุกข์)

๒. ทำการปฏิบัติ (สู้กับผัสสะ)

๓. อัดพลังกุศล (ซาบซึ้งในคุณความดี)

๔. ฝึกฝนโลกวิทู เพิ่มพหูสูต(รู้เท่าทันโลกกว้าง)

ระดับเพลง ๕ มิติ

◉ ๑. **เพลงลามก** ต่ำๆ หยาบคาย อนาจาร
ยั่วยุให้เกิดกาม พยาบาท โมหะ ไม่ใช่ศิลปะ

๒. **เพลงราคะ** ไม่ถึงกับหยาบคาย อุจาด
แต่ยังมอมเมายั่วกาม ยั่วพยาบาท
ยังไม่ใช่ศิลปะ

๓. **เพลงสาระ** มีคุณค่าเป็นประโยชน์ต่อสังคม
เช่น เพลงเพื่อชีวิต ชมธรรมชาติ เริ่มมีศิลปะ

๔. **เพลงธรรมะ** มุ่งไปทางธรรมโดยตรง
มีศิลปะ ยกจิตวิญญาณให้สูง
แต่ยังไม่เข้าถึงจิตวิญญาณจริง
จับกิเลสในจิตยังไม่ได้
จึงไม่สามารถลดกิเลสได้จริง
ยังยึดมั่นโลกีย์อยู่

๕. **เพลงโลกุตระ** หลุดพ้นจากโลกธรรม
ลาภ ยศ สรรเสริญ โลกียสุข
มีความรู้ด้านปรมัตถ์
เพื่อให้ปฏิบัติไปจนถึงนิพพาน
นี่คือศิลปะแท้จริงเป็นมงคลอันอุดม

โพธิสัตว์ ๙ ระดับ

◉ **โพธิสัตว์**คือ ผู้ที่มี“**ความตรัสรู้**”
หรือมี“**โพธิ**”ใน“**อาริยธรรม**”
ของ“**พระพุทธเจ้า**”ไปตามลำดับ
จึงมี“**ของจริง**”ช่วยสอนมนุษย์
ช่วยรื้อขนสัตว์ตาม“**อาริยธรรม**”ที่มีจริงนั้น

<u>โพธิสัตว์ระดับ ๑.</u> **โสดาบัน**

<u>โพธิสัตว์ระดับ ๒.</u> **สกิทาคามี**

<u>โพธิสัตว์ระดับ ๓.</u> **อนาคามี**

<u>โพธิสัตว์ระดับ ๔.</u> **อรหันต์**

(“**อรหันต์**”องค์ใดยังตั้งจิตต่อ“**ภพ**”หรือ“**ภูมิ**”
เพื่อบำเพ็ญไปสู่“**พุทธภพ**”หรือ“**พุทธภูมิ**”
จะเป็น“**โพธิสัตว์**”ระดับสูงขึ้นๆ
จนกระทั่งได้เป็น“**พระพุทธเจ้า**”)

<u>โพธิสัตว์ระดับ ๕.</u> **อนุพุทธ** หรือ **อนุโพธิสัตว์**

<u>โพธิสัตว์ระดับ ๖.</u> **อนิยตโพธิสัตว์**

<u>โพธิสัตว์ระดับ ๗.</u> **นิยตโพธิสัตว์**

<u>โพธิสัตว์ระดับ ๘.</u> **มหาโพธิสัตว์**

<u>โพธิสัตว์ระดับ ๙.</u> **พระพุทธเจ้า**

ความรัก ๑๐ มิติ

◉ มิติของความรัก ๑๐ แบบ คือ

๑. กามนิยม หรือ เมถุนนิยม

๒. พันธุนิยม หรือ ปิตุปุตตานิยม

๓. ญาตินิยม หรือ โคตรนิยม

๔. สังคมนิยม หรือ ชุมชนนิยม

๕. ชาตินิยม หรือ รัฐนิยม

๖. สากลนิยม หรือ จักรวาลนิยม

๗. เทวนิยม หรือ ปรมาตมันนิยม

๘. อเทวนิยม หรือ โลกุตรนิยม

๙. นิพพานนิยม หรือ อรหันตนิยม

๑๐. พุทธภูมินิยม หรือ โพธิสัตวภูมินิยม

เป็นโสดทำไม ?

◉ ทำไมต้องเป็น "โสด" ?

๑. เพราะพลโลกจะล้นโลกแล้ว
จึงไม่จำเป็นต้องแต่งงานเพื่อเพิ่มพลโลก

๒. เพราะเป็นทุกข์ เพิ่มทุกข์ให้ตน
ทางธรรมจะเห็นชัด

๓. เพราะจะได้เสียสละได้สะดวก คล่องตัว
มีคุณค่าต่อโลก ต่อสังคมได้มาก

๔. เพราะจะได้เป็นคนมีภาระส่วนตนน้อย

ความศรัทธา

◉ ความศรัทธา ๓ อย่าง

๑. เชื่อถือ (ศรัทธา)

๒. เชื่อฟัง (ศรัทธินทรีย์)

๓. เชื่อมั่น (ศรัทธาพละ)

ความหลง

◉ **ความหลง ๕ อย่าง**

๑. หลงลืม (สติกำหนดรู้ไม่ได้)
๒. หลงผิด (เห็นถูกเป็นผิด เห็นชั่วเป็นดี)
๓. หลงใหล (มัวเมาคลั่งไคล้)
๔. หลงตัว (เชื่อมั่นตัวเองสูงเกินจริง)
๕. หลงเหลือ (มีตกค้างยังไม่หมดเกลี้ยง)

ความลังเลสงสัย

◉ **โทษของความลังเลสงสัย (วิจิกิจฉา)**

๑. ทำให้ทุกข์
๒. ระกำช้ำระบม
๓. ไร้พลัง
๔. ไม่บรรลุเร็ว
๕. ไม่เด็ดขาด

เพ้อเจ้อ

◉ เพ้อเจ้อ ๔ อย่าง

๑. พูดพล่อย (พูดง่ายๆโดยไม่คิด)
๒. พูดพล่าม (พูดมากไม่รู้จักจบ)
๓. พูดพร่ำ (พูดซ้ำซากบ่อยๆ)
๔. พูดเพ้อ (พูดเหลวไหลขาดสติ)

กิเลสเกิดง่าย

◉ กิเลสเกิดง่าย เพราะ...

๑. หิว
๒. เหนื่อย
๓. ป่วย
๔. อัตตาจัด

ให้ทานอย่างเป็นบุญมาก

◉ **การให้ทานที่จะได้บุญมาก**

๑. ให้ในสิ่งที่ขาดแคลน

๒. จำเป็น

๓. ต้องการ

๔. เป็นประโยชน์

๕. เป็นคุณค่า

ทำความเป็นกลาง

◉ **"ความเป็นกลาง"**ต้องมี **"จิตเป็นกลาง"**
ปราศจากอคติ ๔ คือ
ไม่ลำเอียงเพราะชอบ(ฉันทาคติ)
ชัง(โทสาคติ) หลง(โมหาคติ) กลัว(ภยาคติ)
และต้องมี**ปัญญาปาสาโท**(ปัญญาที่เหมือน

มองลงมาจากที่สูง เห็นรอบถ้วนทุกด้าน)
ชัดแจ้งในการตัดสิน ดังนั้น

◉ **ผู้ไม่มีปัญญา**

จะกระทำ“**ความเป็นกลาง**”อย่าง......

๑. **โง่** (ไม่รู้อะไรผิด อะไรถูก)

๒. **กลัว** (เสื่อมลาภ เสื่อมยศ
เสียตำแหน่ง เสียหน้า)

๓. **เห็นผิด** (คิดว่า เป็นกลางไม่ควรอยู่กับ
ฝ่ายไหน)

◉ **ผู้มีปัญญาปาสาโท**

จะกระทำ“**ความเป็นกลาง**” อย่าง.....

๑. **ฉลาด**(รู้ชัดเจนฝ่ายไหนผิด ฝ่ายไหนถูก)

๒. **กล้า** (เสื่อมลาภ เสื่อมยศ
เสียตำแหน่ง เสียหน้า)

๓. **เห็นถูก** (คิดว่า ต้องเข้าข้างคนถูก
ต้องข่มคนผิด)

ธรรม ๔ ความหมาย

◉ ธรรม ๔ ความหมาย (ที่เป็นโลกุตระ)

ธรรม คือ....

๑. รู้เท่าทันธรรมชาตินั้น

๒. รู้เหตุแห่งการเกิดธรรมชาตินั้น

๓. รู้วิธีและดับธรรมชาตินั้น

๔. รู้การอยู่เหนือธรรมชาติทั้งปวง

ตถตา ๓ นัย

◉ คือความเป็นจริงเช่นนั้นเอง ๓ ความหมาย

๑. ตถตา ยถากรรม

(เป็นจริงเช่นนั้นตามยถากรรม)
รู้เห็นเป็นจริงเช่นนั้นๆ
ปล่อยวางแบบสมถะโลกีย์
โดยลืมตาละวาง แต่ไม่เกิดปัญญา
ไม่รู้เห็นปรมัตถ์

๒. ตถตา ตามมรรค

(เป็นจริงเช่นนั้นตามมรรค)
รู้เห็นทุกข์จริง สุขจริง ในขณะฝึกลดละอยู่

๓. ตถตา ปรมัตถ์

(เป็นจริงเช่นนั้นตามปรมัตถ์)
จิตรู้เห็นเป็นจริงเช่นนั้นเอง
ได้เองอย่างปกติมีอัตโนมัติแล้ว
ได้สัจธรรมความว่างเป็นเช่นนั้นเองในตัวแล้ว
จนเกิดบารมีในตนจริงอย่างไม่แปรเป็นอื่น

ความจริง (สัจธรรม)

◉ **นิยามของ "ความจริง(สัจธรรม)" ต้อง...**

๑. เป็นความดี

๒. เป็นความถูกต้อง

๓. เป็นคุณค่าประโยชน์

๔. เป็นไปเพื่อความพ้นทุกข์ (อาริยสัจ)

๕. เป็นไปได้

๖. รู้ได้แม้ขั้นนามธรรมระดับสูง
ที่สุดถึงขั้น ''อนัตตา, สุญญตา, นิพพาน''

๗. เข้าถึง''ความจริง''นั้น
หรือตนเองเป็นได้ตามความรู้นั้นๆแล้ว
อย่างเต็มใจ แม้จะยังไม่สมบูรณ์
ยิ่งสัมบูรณ์ชนิดสิ้นกิเลสาสวะ ก็ยิ่งจริงแท้

๘. เป็นเรื่องที่ผู้ฉลาดหรือปราชญ์จำนน
ต่อเหตุผล ต่อความจริงที่เป็นที่มีนั้น

๙. ไม่เป็นอื่นอีกแล้ว เป็นอยู่อย่างนั้น มั่นคง ยั่งยืน ไม่เปลี่ยนแปลง เป็นแล้วเป็นเลย

๑๐. เป็นสภาพที่สามารถท้าทายให้มาพิสูจน์ได้

การเมืองที่เป็นประชาธิปไตยแท้ๆ

๑. การเมืองต้องมีคุณธรรม และเป็นกุศล

๒. นักการเมืองต้องรู้จักประชาธิปไตยที่แท้

๓. นักการเมืองต้องสอน หรือเผยแพร่ ประชาธิปไตยให้แก่ประชาชน และประชาชนก็ต้องขวนขวาย ศึกษาความเป็นประชาธิปไตย

๔. นักการเมืองต้องเป็นผู้พึ่งตนเองได้

๕. นักการเมืองต้องเป็นผู้มักน้อยสันโดษ

๖. นักการเมืองต้องไม่ทำงานการเมือง เป็นอาชีพหากิน

๗. งานการเมืองต้องเป็นงานอาสาเสียสละ

๘. นักการเมืองจะต้องไม่มีอคติ

๙. นักการเมืองคือ ผู้มีอิสระแท้จริง
ไม่เป็นทาสโลกธรรม

๑๐. การเมืองที่เป็นประชาธิปไตย
ไม่ใช่งานเพื่อตัวเรา เพื่อครอบครัว
เพื่อหมู่พวก เพื่อพรรค
แต่เป็นงานเพื่อบ้านเมือง
เพื่อประชาชนทั้งมวล
เพื่อผู้อื่นที่พ้นไปจากตัวเอง
พ้นไปจากครอบครัว พ้นไปจากหมู่พวก
แม้แต่พ้นไปจากพรรคของตน

Neo Protest การประท้วงแนวใหม่

◉ แนวทางการชุมนุม

สันติ–อหิงสา–ซื่อสัตย์–บริสุทธิ์–คมลึก–
–แม่นประเด็น

◉ ยึดหลักการชุมนุม

๑. สุภาพ สงบ และเรียบร้อย
๒. ไม่มีความรุนแรง
๓. เสนอความรู้ และความจริง
๔. ไม่หยาบ ไม่ผิด กล่าวคำแรงเสียงดังเท่าใดก็ได้

◉ เป้าหมายของการชุมนุม

๑. ไม่มุ่งหาปริมาณเป็นเอก
แต่มีปริมาณการแสดงออกเป็นประชาธิปไตย
๒. แสดงคุณภาพของความเป็นประชาธิปไตย
(จิตที่มีธรรมะ)
๓. เพื่อมาแสดงสิทธิ์ร่วมชุมนุม
ยืนยันอำนาจอธิปไตยของมวลประชาชน
๔. ไม่มุ่งหมายชนะหรือแพ้
ให้ความรู้ความจริงเป็นตัวตัดสิน
๕. เอาวิถีชีวิตความเป็นสาธารณโภคีมาแสดง
(มีทรัพย์สินเป็นของส่วนกลาง
ให้ทุกคนต่างร่วมกินร่วมใช้ได้)

อุดมการณ์สูงสุด

◉ **อุดมการณ์สูงสุด มี ๗ ส.**

๑. **ส.สุข** สุขที่กิเลสลดลง

๒. **ส.สูง** ได้รับการยอมรับคุณค่า
ความดีงามที่จริงจากผู้อื่น

๓. **ส.สร้างสรร** สร้างอย่างเลือกเฟ้น
ด้วยความมีปัญญา

๔. **ส.เสียสละ** พยายามเสียสละ
ให้มากเสมอ
เพราะเห็นเป็นคุณค่าของชีวิต
แม้ที่สุดเสียเปรียบ ก็จำยอมเมื่อถึงคราว

๕. **ส.สมบัติ** เป็นโลกุตรสมบัติ
หรือ อาริยสมบัติ

๖. **ส.สูญ** สูญสิ้นกิเลส ตัณหา อุปาทาน

๗. **ส.สัมบูรณ์** มีทุกอย่างครบทั้ง ๖ ส.

บรมภาวะสุดประเสริฐ

◉ บรมภาวะสุดประเสริฐ ๕ ประการ ของมนุษย์และสังคม

๑. อิสรเสรีภาพ (INDEPENDENCE)

๒. ภราดรภาพ (FRATERNITY)

๓. สันติภาพ (PEACE)

๔. สมรรถภาพ (EFFICIENCY)

๕. บูรณภาพ (INTEGRITY)

จุดหมายปลายทางของชาวอโศก

◉ จุดหมายปลายทางของชาวอโศก คือ

๑. เบิกบานแจ่มใส

๒. มัธยัสถ์

๓. สุภาพ

๔. สงบ

๕. หมดความอยาก

๖. สิ้นความเสพย์.

◉ ชีวิตนี้เกิดมาเพื่ออะไร ?

เกิดมาเพื่อตาย......!

ถ้าอย่างนั้นเกิดมาทำไม ?

เกิดมาทำงาน......!

ทำงานเพื่ออะไร ?

เพื่อให้ตายอย่างมีคุณค่า

สมกับที่ ได้เกิดมาเป็นมนุษย์.

ราคา ๒๐ บาท